

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 23.06.1983, sp. zn. 7 Tz 22/83, ECLI:CZ:NS:1983:7.TZ.22.1983.1

Číslo: 29/1984

Právní věta: Nebylo-li zmocnění obhájce při jeho zvolení nebo ustanovení nebo v dalším průběhu trestního řízení vymezeno jinak, vztahuje se i na trestní stíhání pro trestné činy (přechyiny), ohledně nichž bylo řízení podle § 23 odst. 1 tr. ř. vyloučeno ze společného řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí (§ 41 odst. 5 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 23.06.1983

Spisová značka: 7 Tz 22/83

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 23 odst. 1
§ 41 odst. 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 29/1984 sb. rozh.

Nebylo-li zmocnění obhájce při jeho zvolení nebo ustanovení nebo v dalším průběhu trestního řízení vymezeno jinak, vztahuje se i na trestní stíhání pro trestné činy (přechyiny), ohledně nichž bylo řízení podle § 23 odst. 1 tr. ř. vyloučeno ze společného řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí (§ 41 odst. 5 tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 23. 6. 1983 sp. zn. [7 Tz 22/83.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocný rozsudek okresního soudu v Karviné ze dne 24. září 1982 sp. zn. 2 T 188/82 a okresnímu soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Karviné ze dne 24. září 1982 sp. zn. 2 T 188/82 byl obviněný M. S. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., trestným činem příživnictví podle § 203 tr. zák. a přečinem proti pracovní kázni podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969

Sb. a odsouzen podle § 247 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody na dva roky, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Současně byl zrušen výrok o trestu rozsudku okresního soudu v Karviné ze dne 15. května 1980 sp. zn. 2 T 77/80.

Podle skutkových zjištění rozsudku okresního soudu v Karviné se obviněný dopustil trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. tím, že v Havířově odcizil počátkem ledna 1980 ke škodě L. B. zlaté naušnice v hodnotě 570 Kčs a dne 24. ledna 1980 odcizil V. B. částku 105 Kčs; dále tím, že tamtéž v restauraci Lučina dne 18. ledna 1980 odcizil ke škodě J. V. z odložené bundy částku 700 Kčs a posléze i tím, že v době od 27. ledna 1980 do

10. února 1980 v D., okr. Galanta, odcizil ke škodě svého otce M. S. 4 q kukuřice v hodnotě nejméně 250 Kčs a vkladní knížku, ze které vybral 600 Kčs. Trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák. a přečinu proti pracovní kázi podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. se podle rozsudku okresního soudu v Karviné měl obviněný dopustit tím, že v době od počátku prosince 1979 do 13. února 1980 se vyhýbal poctivé práci a žil z prostředků, které si opatřil trestnou činností, a v této době bezdůvodně vynechal 49 pracovních směn a tím ohrozil plynulý hospodářský provoz organizace.

Proti tomuto rozsudku, který nabyl právní moci dne 24. listopadu 1982, podal ve prospěch i neprospěch obviněného dne 24. května 1983 ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona.

Nejvyšší soud České socialistické republiky na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona přezkoumal správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, že zákon porušen byl.

Na obviněného M. S. podal okresní prokurátor v Karviné obžalobu pro trestnou činnost, kterou po právní stránce posoudil jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) tr. zák., trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zák., trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák. a přečin proti pracovní kázi podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. Okresní soud v Karviné dne 15. května 1980 rozsudkem sp. zn. 2 T 77/80 uznal obviněného vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zák. a uložil mu za tyto trestné činy úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody na sedm měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. byl obviněný pro výkon uloženého trestu zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Okresní soud v Karviné podle § 23 odst. 1 tr. ř. zbývající trestnou činnost vyloučil k samostatnému řízení.

Nejvyšší soud ČSR okresnímu soudu v Karviné kromě jiného vytkl:

Ještě před vyloučením věci ze společného řízení dne 15. května 1980 byl obviněnému ustanoven obhájce JUDr. V. J. z advokátní poradny Karviná. Toto ustanovení obhájce nebylo nijak vymezeno, a proto se vztahovalo na celé trestní stíhání obviněného. Za situace, kdy v řízení před okresním soudem v Karviné bylo rozhodnuto jen o části trestné činnosti obviněného a zbývající část byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí, nebylo ukončeno trestní stíhání obviněného ve věci, v níž byl obhajován JUDr. V. J. Okresní soud v Karviné tedy neměl zákonný důvod, aby v souvislosti s nařízením hlavního líčení ve vyloučené věci znovu požádal o ustanovení dalšího obhájce. K této žádosti okresního soudu byla obviněnému ustanovena obhájkyň JUDr. D. V. z advokátní poradny Karviná. Při správném postupu měl okresní soud o konání hlavního líčení jen vyrozumět už dříve ustanoveného obhájce. I v případě, že by okresní soud zjistil, že tento obhájce byl na svou žádost nebo na žádost obviněného povinnosti obhajování zproštěn (pro takový závěr však nejsou ve spisech okresního soudu v Karviné sp. zn. 2 T 77/80 a 2 T 188/82 žádné podklady), byl by jeho postup rovněž nezákonný. V takovém případě by obviněnému měla být nejdříve ve smyslu § 38 odst.

1 tr. ř. určena lhůta ke zvolení obhájce a teprve po jejím marném uplynutí mu mohl být obhájce ustanoven.